

AQUELLS ULLS

Des de molt jove em vaig aficionar a fer passejos nocturns per la ciutat. Recórrer carrers i carrerons sota la somorta llum dels fanals, emparat per la calma de la nit. Però des de fa uns dies l'angoixa em recorre amb frenesí les venes. Em sento observada en les meves, fins ara, tranquil·les escapades nocturnes. Uns terribles ulls luminescents se m'apareixen quan travesso els carrerons foscos. I a poc a poc es va acostant, cada vegada més a prop... Anit el vaig sentir just darrere de mi i, en girar-me, aquí estava, a un pam escàs dels meus propis ulls, observant-me amb tenebrosa curiositat.

Ha fosquejat ja, i no m'atreveixo a sortir. Em quedaré a casa, acompanyada d'una ampolla de vi negre, a l'espera que el sol apunti per la finestra. Però aquí està, reflectit en la copa que sostinc davant meu, aquest rostre brillant que m'escruta, profund, des de l'espessor d'un abisme vermell com la sang...